

Παρηγία



ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Ε΄ • ΤΕΥΧΟΣ 17ο • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2018







Περιοδικόν

ΠΑΡΡΗΣΙΑ

Τριμηνιαία Ἑκδοσις
Οἰκοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως

Ἰανουάριος - Μάρτιος
ΕΤΟΣ Ε' - ΤΕΥΧΟΣ 17^ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ.κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἰερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Ἱατρίδης
Πρωτ. Σταῦρος Κολιοῦσης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΑΛΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσές

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσίδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Περιοδικόν Παρρησία
Ἰερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνῆς

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιουπόλεως
691 00 Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 31332
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com





Περιεχόμενα

01.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2017
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμονος

02.

«Ἡ νίκη ἢ νικήσασα τὸν κόσμον...»
Μητροπολίτου Αὐλῶνος
Χριστοδούλου

04.

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες ζωντανοὶ
προστάτες τῆς παιδείας μας
Ἑλευθερία Σιώπη
Διευθύντρια 10ου
Δημ. Σχολείου Κομοτηνῆς

10.

Ὁδοιπορικὸ στὴν Ἁγία Γῆ τῶν θαυμάτων
καὶ τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων
τοῦ Γεωργίου Χαραλαμπίδη, Φιλολόγου

16.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»
Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτης
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Βαρθολομαῖος Ἱατρίδης,
Ἱεροκλήρυξ Ι. Μ. Μαρωνείας & Κομοτηνῆς



ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2018

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί,

Ὁ ἀναστοχασμός, ἔστω καὶ μὲ συμβολικὸ τρόπο στὸ κατώφλι τῆς εἰσόδου μας σὲ μιὰ νέα ἡμερολογιακῶς χρονιά, ἀποτελεῖ συνετὴ λειτουργία τῆς ἀνθρώπινης διάνοιας, καθὼς μᾶς τοποθετεῖ μὲ διάθεση εἰλικρινοῦς αὐτοελέγχου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων μας σὲ σχέση μὲ τὸ πρόσφατο παρελθόν μας, ἐνῶ παράλληλα τροφοδοτεῖ τὸν νοῦ μὲ σχέδια –συνήθως ἀγαθὰ καὶ αἰσιόδοξα– γιὰ τὸ ἄμεσο μέλλον.

Μάλιστα, οἱ θεσμικὰ καὶ προσωπικὰ ἀπευθυνόμενες εὐχὲς τῶν συνανθρώπων μας, πρὸς ἐπίτευξη κάθε καλῆς καὶ ἀγαθῆς στοχοθεσίας, ἐπιβεβαιώνουν τὴ βασικὴ ἀλήθεια καὶ ἐλπίδα ποὺ διέπει κάθε πολιτισμὸ καὶ κάθε πολιτισμένη κοινωνία: ὅτι τὰ προϊόντα τῶν κόπων μας καταξιώνονται πάντοτε σὲ σχέση μὲ τὸ «ἐμεῖς». Ποτὲ μὲ τὸ «ἐγώ».

Συνεπῶς, ἡ εὐχὴ ποὺ ὡς πνευματικὸς σας Πατέρας καὶ Ἐπίσκοπος ἀλλὰ καὶ ἀδελφὸς «ἐν Χριστῷ» ἀπευθύνω μὲ ἀγάπη πρὸς ὅλους σήμερα «εὐλογημέν

πρῶτη τοῦ ἔτους 2018» εἶναι νὰ ἀγωνιστοῦμε –μὲ ὅσα φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα τάλαντα διαθέτει ὁ καθένας– γιὰ νὰ διακριθοῦμε στὰ συλλογικὰ ἐπιτεύγματα. Ἐκεῖνα ποὺ θὰ μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὶς μιζέριες, τὶς μικρότητες, τὶς ματαιοδοξίες. Ἐκεῖνα ποὺ θὰ μᾶς μετατοπίσουν ἀπὸ τὶς ποικιλώνυμες κρίσεις στὴν εὐθυκρισία, ἀπὸ τὸν παραλογισμό στὸν ἀγαθὸ λόγο, ἀπὸ τὴν ἀπελπισία στὴν «ἐν ἡμῖν ἐλπίδα», τὸν Ἰησοῦ Χριστό.

Ἄν περιτμηθοῦμε τὴν κακία μὲ τὰ δύσμορφα ἔργα τῆς καὶ ἐγκολπωθοῦμε τὴν ἀσκητικὴ τῆς εὐαγγελικῆς ἀγάπης, ἔχουμε ὄχι μόνον ἐλπίδα πρόγευσης παραδείσου ἐπὶ γῆς ἀλλὰ καὶ βεβαιότητα αἰώνιας δικαιοσύνης.

Σᾶς εὐχομαι ὁλόψυχα τὸ νέον ἔτος νὰ εἶναι εὐλογημένο, σωτήριο καὶ κατὰ Χριστὸν εἰρηνικὸ καὶ καρποφόρο!

Μὲ πατρικὴ ἀγάπη
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ο ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
Π Α Ν Τ Ε Λ Ε Η Μ Ω Ν



«Ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον...»



Μητροπολίτου Αὐλῶνος
Χριστοδούλου

Τὴν πρώτη Κυριακὴ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἡ Ἐκκλησία γιορτάζει «τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας» της. Μνημονεύει τοὺς ἀγῶνες τῶν συνόδων της καὶ μᾶς χειραγωγεῖ στὰ βιώματα τῶν ἀγίων Πατέρων μας. Στὰ βιώματα ἐκεῖνα ποῦ, ὅταν διατυπώθηκαν σὲ δόγματα καὶ κανόνες, «τὴν ἐκκλησίαν ἐστήριξαν».

Ἡ Ὁρθοδοξία μας! Εἶναι ἡ «νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον» (Α' Ἰωάν. 5) Εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ Λόγου, ὁ Ὅποιος, ἐπειδὴ «σὰρξ ἐγένετο», «ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ» (Ἰωάν. 1,14). Ἡ «θέα» τοῦ Θεοῦ «ἀποτελεῖ τὴν οὐσία τῆς Ὁρθοδοξίας» (Π. Εὐδοκίμωφ), γιατί μόνο αὐτὴ «ψηλαφεῖ» τὸν Ἰησοῦ. Μόνο αὐτὴ «κατέχει» τὸν Ἰησοῦ! Μόνο αὐτὴ «διδάσκει» τὴ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ στὰ ὅρια τοῦ Εὐαγγελίου. Μόνο αὐτὴ «κοινωνεῖ» τὸν Ἰησοῦ μέσα ἀπὸ τὴν Εὐχαριστία!

Ἡ Ὁρθοδοξία μας! Ἡ αἰώνια ἀλήθεια γιὰ τὸν Θεὸ καὶ τὸν ἄνθρωπο μέσα στὸν χρόνο. Εἶναι Θεανθρώπινη. Ἡ λατρεία της ἀγιασμός μας. Σῶζει μὲ τὴ διδασχὴ καὶ διδάσκει μὲ τὴν ἐλευθερίαν της. «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν...» (Μάρκ. 8,34). Τὸ μεγαλεῖο της, ἡ δόξα της, ἡ ἀλήθεια της. «Περιπατεῖν ἐν ἀληθείᾳ» (Β' Ἰωάν. 4) εἶναι ὁ τρόπος τῆς διαμέσου τῶν αἰώνων φανερώσεώς της.

Ἡ Ὁρθοδοξία μας! Εἶναι «ἡ ἐλευθερία τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. 8,21). Στὶς ὄντολογικὲς διαστάσεις μιᾶς

«καινῆς βιοτῆς» κατανοεῖται τὸ πολίτευμά της. Γι' αὐτὸ καὶ «μένουσα ἑαυτὴ τὰ πάντα καινίζει». Συγκεφαλαιώνει παρελθόντα, παρόντα καὶ μέλλοντα. Φωτίζει καὶ ἀξιολογεῖ τὸ παρελθόν, διαγράφοντας μὲ τὸ ἅγιο Βάπτισμα καὶ τὴ μετάνοια-ἐξομολόγηση τὴν ἁμαρτία, τὴν πτώση καὶ τὸν θάνατο. Εἶναι τὸ παρόν, καθότι «ὁ Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» (Εβρ. 13,8). Προχωρεῖ πρὸς τὸ μέλλον μὲ τὴν προσδοκία «... καὶ ζῶν τοῦ μέλλοντος...».

Ἡ Ὁρθοδοξία μας! Εἶναι ἡ «Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ» Ἐκκλησία μας. Εἶναι, ὅπως γράφει καὶ ὁ Γεώργιος Σεφέρης, μιὰ «ἀπέραντη ἀλληλεγγύη πεθαμένων καὶ ζωντανῶν». Αὐτὴ μᾶς ὁδηγεῖ στὴ γνῶση τοῦ Θεοῦ, ποῦ εἶναι «ὁ εἷς, τὰ πάντα καὶ οὐδεὶς».

Ἡ Ὁρθοδοξία μας! Εἶναι, κατὰ συνέπεια, «ἡ εὐρυχωρία τῆς πίστεως». Ἐκφρασὴ της καὶ «πιστεύω» της εἶναι ἡ οἰκουμενικότητα ποῦ ὀριοθετεῖ τὴν ἀλήθεια τῆς «ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ» ἀποκάλυψής της στὸν κόσμο. Εἶναι Εὐαγγέλιο, ἀλλὰ καὶ δόγμα. Αὐτὰ τὰ δύο ἀποτελοῦν καὶ ἐκφράζουν τὸ πλήρωμα τῆς νέας ζωῆς ποῦ φέρνει στὸν κόσμο. Εἶναι «ἡ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι διατύπωση τῆς τριαδικῆς ἐμπειρίας, μέσα στὴν ὁποία βαπτίζεται ὁλόσωμος ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς Ἐκκλησίας».

Ἡ Ὁρθοδοξία μας! Εἶναι ὁ χώρος τῆς Χάριτος. Τὸ «δοχεῖον τῆς χάριτος». Ἡ Χά-



ρη τοῦ Θεοῦ, ποὺ «τὰ ἀσθενῆ θεραπεύει καὶ τὰ ἐλλείποντα συμπληρώνει (καὶ ὁλοκληρώνει)». Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀπάντηση τοῦ Κυρίου στὴν προσευχὴ τοῦ Παύλου τονίζει τούτη τὴ διάσταση τῆς Ὁρθοδοξίας μας στὰ λόγια: «Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου» (Β' Κορ. 12,9). Εἶναι, δηλαδή, ἡ Ὁρθοδοξία μας «ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν».

Ἡ Ὁρθοδοξία μας! Εἶναι καὶ «χώρος» ἄσκησης καὶ μαθητείας. Βιωματικὰ προσεγγίζεται μόνο μὲ τὴν ταπείνωση, «ταπεινοῖς δίδωσιν χάριν» (Ἰάκ. 4,6). Ὁ ἐγωισμὸς ὁδηγεῖ στὴν αἵρεση, στὸν τεμαχισμὸ τῆς σώζουσας ἀλήθειας σὲ «μερικὲς» γνώμες γύρω ἀπὸ τὸν κάθε φορὰ ἀντικείμενο τῆς πίστεως. Χώρος, λοιπόν, μαθητείας «παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ» καὶ ἄσκησης μέσα στὴν Ἐκκλησία γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῆς «κατ' ἀλήθειαν» ζωῆς.

Ἡ Ὁρθοδοξία μας! Εἶναι ἡ ἀλήθεια. Καὶ «ἡ ἀλήθεια δὲν ἐξαντλεῖται στὴ διατύπωσή της, ἡ διατύπωση εἶναι ἀπλῶς ὄριο-σύνορο τῆς ἀλήθειας». Ἐσχατὴ ἀλήθεια εἶναι ἡ ζωὴ ποὺ δὲν ἀναιρεῖται μὲ τὸ θάνατο».

Εἶναι, ὅμως, καὶ ἡ Ἀνάστασις. Ἡ ἀνάστασις τοῦ ἀνθρώπου διὰ τοῦ Θεανθρώπου. Γι' αὐτὸ καὶ «πύλαι ᾄδου οὐ κατισχύσουσι αὐτῆς» (Ματθ. 16,18). Τῆς Ὁρθοδοξίας, δηλαδή, ποὺ ἀγκαλιάζει μὲ τὴ «ματιὰ» τῆς τὸν οὐρανὸ καὶ τὴ γῆ. Τὴ ζωὴ καὶ τὸν θάνατο. Τὴν ἁμαρτία καὶ τὴ λύτρωση. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ κάνει «καινά». Τοὺς δίνει ζωὴ. Αὐτὴ τὴ ζωὴ ποὺ βγῆκε ἀπὸ τὸν τάφο τοῦ Ἀναστάντος. Εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία μας ἡ «καινὴ ἐν Χριστῷ κτίσις» (Β' Κορ. 5,17).

Ἡ Ὁρθοδοξία μας! Εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ποὺ «φωτίζει καὶ ἀγιάζει κάθε ἄνθρωπο». Καὶ σ' αὐτὸν τὸν φωτισμὸ καὶ σ' αὐτὴ τὴ Χάρη δὲν ὑπάρχει μέτρο. Μέσα στὴν Ἐκκλησία ζοῦμε τὴν Ὁρθοδοξία καὶ μέσα σ' αὐτὴ κερδίζουμε τὴ σωτηρία.

Στὴν Ἐκκλησία βρίσκουμε «τὴν πίστη τῶν Ἀποστόλων, τὴν πίστη τῶν Πατέρων, τὴν πίστη τῶν Ὁρθοδόξων». Καὶ ἡ πίστη μας αὐτὴ ἡ ὀρθόδοξη, ὁλόκληρη τὴν οἰκουμένη, σύμφωνα μὲ τὸ Συνοδικὸ τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐστήριξε! Ἄς χαιρόμαστε στὴν Ὁρθοδοξία μας καὶ παντοιοτρόπως νὰ τὴν ὑπερασπιζόμαστε ἀπὸ τοὺς ὁποιοσδήποτε ἐχθροὺς της στὸ σήμερον.

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες ζωντανοὶ προστάτες τῆς παιδείας μας



Ἐλευθερία Σιώπη
Διευθύντρια 10ου
Δημ. Σχολείου Κομοτηνῆς

Εἴμαστε μία χώρα μικρὴ καὶ φτωχὴ. «Τῆς Ἑλλάδος αἰέποτε σύντροφος Πενίη» λέει ὁ Ἡρόδοτος. Πάντοτε ἡ φτώχεια ἦταν σύντροφός μας. Ὅμως «στὸ μάκρος 25 αἰώνων δὲν ὑπῆρξε οὔτε ἓνας, ποὺ νὰ μὴν γράφτηκε ποίηση στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, ποὺ νὰ μὴν ὑπῆρχε πολιτισμὸς» ἀπαντᾷ ὁ Ὀδυσσεύς Ἑλύτης. Καὶ ἀπὸ τοὺς 25 αἰῶνες ἀδιάλειπτης πνευματικῆς παραγωγῆς, εἰδικὰ δύο ἡ ἱστορία τοὺς τίμησε μὲ τὸ ἔνδοξο ἐπίθετο τοῦ «Χρυσοῦ Αἰῶνα». Ὁ πρῶτος ἦταν βέβαια ὁ Χρυσὸς Αἰώνας τοῦ Περικλῆ, ποὺ κορύφωσε τὴν πνευματικὴ ἀκμὴ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, γιὰ νὰ τὴ μεταλαμπαδεύσει στὴ συνέχεια ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος σ' ὅλον τὸν γνωστὸ τότε κόσμον, καθιστώντας τὴν Οἰκουμένη ἑλληνική. Μὲ ὄχημα τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ παιδεία γίνεται κτῆμα ὅλων τῶν λαῶν. Κι ἂν ἀνῆλθε ὅμως τὸ ἀρχαιοελληνικὸ πνεῦμα σὲ ὕψη δυσθεώρητα, ἐντούτοις τὰ μελανὰ στίγματα πα-

ρέμειναν. Τὸ ἰδεῶδες τοῦ καλοῦ κἀγαθοῦ πολίτη ἐπισκιαζόταν ἀπὸ τὸν θεσμό τῆς δουλείας, τὴν ὑποτίμηση τῶν γυναικῶν, τὴν περιφρόνηση τοῦ σώματος, ὅπως αὐτὸ ἐκφράστηκε ἀπὸ τοὺς νεοπλατωνικοὺς φιλοσόφους. Ἐκφυλίστηκε ἔτσι τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα, κυρίως κατὰ τοὺς αἰῶνες τῆς Ρωμαϊκρατίας. Ἦταν ἡ στιγμή ποὺ ὁ παρηκμασμένος Ἑλληνισμὸς ἐμοίαζε μ' ἓναν γέρο, κουρασμένο καὶ ἐτοιμοθάνατο, ὅπως γράφει ὁ Παναγιώτης Κανελλόπουλος. Τὸ πνεῦμα ἔσβηνε, ἡ τότε παγκοσμιοποίηση ἐκβαρβάριζε καὶ μόλυνε τὰ πάντα.

Εἶχε ἔρθει ὅμως «τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ». Αὐτὸ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου σήμαινε, σύμφωνα καὶ μὲ τὸν μεγάλο μας ἱστορικὸ Παπαρρηγόπουλο, πῶς ἡ ἐξάπλωση τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἑλληνικῆς γλῶσσας ἦταν θεϊκὸ σχέδιο, ὥστε ἡ τελειότατη πίστη νὰ ἐκφρασθεῖ μὲ τὸ τελειό-



τατο ὄργανο καὶ νὰ ζυμωθεῖ μέσα σ' ἓναν ὑψηλὸ πολιτισμό, ὅπως τὸν δημιουργήσαν οἱ Ἕλληνες. Σύντομα, ἡ ἑλληνικὴ Οἰκουμένη γίνεται χριστιανικὴ Οἰκουμένη καὶ ὁ Χριστιανισμός, ὡς νέος ἔφηβος, παίρνει στοὺς ὤμους τοῦ τὸ πολὺπαθο κορμὶ τοῦ γέρου Ἕλληνα. Ὁ Ἑλληνισμὸς σώζεται καὶ ἀναγεννιέται. Καὶ μετὰ ἀπὸ τρεῖς αἰῶνες δημιουργεῖ καὶ τὸν δεύτερο Χρυσὸ Αἰῶνα τοῦ. Τὸν χρυσὸ αἰῶνα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, τότε ποὺ ἔλαμψαν αὐτοὶ ποὺ σήμερα τιμᾶμε, οἱ μέγιστοι φωστῆρες, οἱ μελίρρυτοι ποταμοὶ τῆς σοφίας, οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες: ὁ Βασίλειος ὁ Μέγας, ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Πρωταρχικὴ ἦταν ἡ συμβολὴ τους στὴν ἀναγέννηση τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μέσα ἀπὸ τὴ νέα μεγάλη πολιτιστικὴ καὶ πνευματικὴ δύναμη τῆς Ἀνατολῆς, τὴν Ὁρθοδοξία.

Γεωγραφικὰ καὶ οἱ τρεῖς Ἱεράρχες κατὰγονται ἀπὸ τὸν εὐρύτερο Ἑλληνισμό: ἀπὸ τὴν Καππαδοκία οἱ δύο ἐπιστήθιοι φίλοι Βασίλειος καὶ Γρηγόριος, ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια ὁ Ἰωάννης. Καὶ συνηθίζεται νὰ λέγεται πὼς πέτυχαν τὴν σύνθεση Χριστιανισμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς πέτυχαν ὄχι μόνο νὰ ὑλοποιήσουν, ἀλλὰ καὶ νὰ προφυλάξουν αὐτὴ τὴ σύνθεση ἀπὸ ἀκρότητες φιλοσοφικὲς καὶ αἰρετικές, ποὺ ἤθελαν τὴν ἀπορρόφηση τοῦ ἐνὸς στοιχείου ἀπὸ τὸ ἄλλο.

«Γιατί ὅμως οἱ τρεῖς Ἱεράρχες νὰ εἶναι προστάτες τῆς Παιδείας μας; Τὸ ἐρώτημα ὀφείλει ἀναμφίβολα νὰ μᾶς προβληματίσει, γιατί αὐτοὶ οἱ προστάτες ἅγιοι τῆς Παιδείας εἶναι σήμερα ἐξοβελισμένοι ἀπὸ τὴν Παιδεία μας. Στὸ γλωσσικὸ μάθημα ποὺ συστήνει τὸν ἄνθρωπο ὡς πνευματικὸ καὶ ἠθικὸ ὄν, δὲν συναντᾷ ὁ μαθητὴς τοῦ δημοτικοῦ οὔτε ἓνα κείμενο τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐμποτισμένοι ἐδῶ καὶ δύο σχεδὸν αἰῶνες ἀπὸ ἓνα στεῖρο πνεῦμα ἄκριτου ἐκδυτικισμοῦ, θεωροῦμε τὸ Βυζάντιο, τὴ Ρωμιοσύνη μας, ὡς περίοδο σκοταδισμοῦ.

Οἱ ἀσκητικὲς μορφὲς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἡ ὅλο ἀγάπη γιὰ τὸν συνάνθρωπο ζωή τους, ἡ ἀπάρνηση τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς καριέρας τους δὲν χωροῦν στὴν κοινωνία ποὺ ἔχει ὡς στόχο τὴν εὐδαιμονία καὶ τὴν κοινωνικὴ ἀναρρίχηση μὲ κάθε μέσο. Ἀναμασᾶμε ἐδῶ καὶ δεκαετίες τὰ ξυλοκέρατα τῆς δῆθεν πολιτισμένης Δύσης, ἀγνοώντας ὅτι ἐκείνη στὴν πραγματικότητα βουλιάζει ὑπὸ τὸ βάρος τῆς πνευματικῆς παρακμῆς καὶ τῶν ζοφερῶν ὑπαρξιακῶν της ἀδιεξόδων, καὶ δὲν σπεύδουμε νὰ ξεδιψάσουμε ἀπὸ τὴν πηγὴ τὴν ἀστείρευτη, ποὺ λέγεται λόγος τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. «Ἐπειδὴ εἴμαστε ἄνθρωποι, δὲν μπορούμε νὰ περιφρονοῦμε τοὺς ἀνθρώπους», λόγια ἁγιασμένα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ποὺ ἱδρυσε ὁλόκληρη πόλη, τὴν Βασιλειάδα, στὴν ὁποία διακονοῦσε τοὺς φτωχοὺς καὶ τοὺς ἀσθενεῖς. 1700 χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση τοῦ φεμινισμοῦ χτυπᾷ ὁ Γρηγόριος τὴν ἀνισότητα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τοὺς τότε νόμους ποὺ προκλητικὰ εὐνοοῦσαν τοὺς ἄνδρες. «Δὲν δέχομαι αὐτὴν τὴν νομοθεσία», ἔλεγε. «Ἄνδρες ἦταν οἱ νομοθέτες, γι' αὐτὸ ἐνομοθέτησαν κατὰ τῶν γυναικῶν. Οὐκ ἔνι ἄρσεν ἢ θῆλυ, εἶπεν ὁ Κύριος». Ἐνῶ ὁ Χρυσόστομος τόνιζε: «Γιὰ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ ποὺ ἔχουν δοθεῖ στὰ παιδιὰ φροντίζουμε, ὄχι ὅμως καὶ γιὰ τὰ ἴδια τὰ παιδιὰ. Βλέπεις τὴν ἀνοησίαν, γονεῖα. Ἄσκησε τὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ πρῶτα καὶ κατόπιν θὰ ἔλθουν κι ὅλα τὰ ἄλλα. Ὅταν ἡ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ δὲν εἶναι ἐνάρετη, καθόλου δὲν τὸ ὠφελοῦν τὰ χρήματα καὶ ὅταν εἶναι, καθόλου δὲν τὸ βλάπτει ἡ φτώχεια. Θέλεις νὰ τὸ ἀφήσεις πλούσιος; Μάθε το νὰ εἶναι καλὸς ἄνθρωπος... Γιατί πλούσιος δὲν εἶναι αὐτὸς ποὺ ἔχει πολλὰ ἀγαθὰ, ἀλλὰ ἐκεῖνος ποὺ δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τίποτε». Λόγια πρὸς τοὺς γονεῖς, ποὺ ἤχοῦν παράξενα σ' ἓναν κόσμον σὰν τὸν σημερινό, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐπιδοθεῖ στὸ μανιῶδες κυνήγι τοῦ πλουτισμοῦ, τῆς καλοπέρασης, τῆς ἐπίδειξης.

«Η παιδεία είναι ό κυβερνήτης του βίου. Πέρα όμως από την καλή παιδεία που έλευθερώνει και βοηθά τον άνθρωπο να ολοκληρωθεί, υπάρχει και η κακή παιδεία που διαστρέφει και αποστεγνώνει και είναι μία βιομηχανία που παράγει τους ψευτομορφωμένους και τους νεόπλουτους της μάθησης, που έχουν την ίδια κίβδηλη εγγένεια με τους νεόπλουτους του χρήματος». Λόγια του μεγάλου μας ποιητή Γιώργου Σεφέρη. Και δυστυχώς σήμερα περισσότεροι νεόπλουτοι της μάθησης, αυτοί που συνάζουν γνώσεις με αποκλειστική φροντίδα την προαγωγή και το εισόδημα. Γιατί η παιδεία μας σήμερα, εγκατέλειψε την ψυχή του παιδιού και στράφηκε μόνο στον έγκεφαλό του. Ουδέποτε υπήρχαν στον τόπο μας τόσοι έγγραμματοι και συνάμα τέτοια φτώχεια πνευματική. Γεμίσαμε διπλωματούχους και εξαφανίστηκαν οι πνευματικοί άνθρωποι. Η πραγματική παιδεία όμως προσφέρει κατ' ουσίαν πνευματική, και όχι τεχνική μόρφωση. «Είναι καλός μαθητής;» ρωτούν αγωνιωδώς οι γονείς, αδιαφορώντας πολλές φορές για τη συμπεριφορά του. Παιδεία όμως σημαίνει μόρφωση, δηλαδή συγκρότηση του χαρακτήρα του ανθρώπου, η παιδεία οφείλει να δημιουργεί άνθρωπο με ιδανικά και πίστη, δηλαδή άνθρωπο αγωνιστή.

Αντί να ανατρέφουμε άπτοους ή θαλασσοπούλια που θα βγαίνουν ψηλά για να ελέγχουν το πέλαγος, εμείς ταίζουμε παπαγάλους σε χρυσό κλουβί. Άς σκύψουμε όμως λίγο στον ζωντανό και πολύτιμο λόγο των τριών Ίεραρχων. Τονίζουν και οι τρεις τη σπουδαιότητα της αληθινής παιδείας: «Καθένας που έχει μυαλό θ' αναγνωρίσει ότι η παιδεία είναι για μας τους χριστιανούς το πρώτο των αγαθών. Δεν περιφρονούμε την παιδείωση», λέει ο Γρηγόριος ο Θεολόγος. «Η παιδεία», γράφει ο Χρυσόστομος, «είναι μέγιστο αγαθό για τον άνθρωπο, είναι μετάληψη αγιότητας.

Αυτή ξεριζώνει από τον άνθρωπο την ραθυμία, τις πονηρές επιθυμίες, το πάθος για τα υλικά αγαθά, αυτή αναμορφώνει την ψυχή και την καθιστά, με τη χάρη του Αγ. Πνεύματος, αγία». «Η παιδεία είναι πολύ ωφέλιμη στον άνθρωπο, αλλά απαιτεί επίμονη προσπάθεια, ώστε να ξεριζωθούν από την ψυχή αδυναμίες και πάθη», συμπληρώνει ο ουρανοφάντωρ επίσκοπος της Καισαρείας. Ξερίζωμα είναι λοιπόν η Παιδεία πρώτα των κακών επιθυμιών και στη συνέχεια καλλιέργεια αξιών, έξευγενισμός της ψυχής. Τονίζουν ιδιαίτερα οι τρεις Ίεράρχες την ιερότητα του έργου του δασκάλου, θεωρώντας ως πρωταρχικής σημασίας το παράδειγμα, τα έργα του. «Γενού αυτοίς τύπος και μη νομοθέτης» λέει ο Ιωάννης. «Η διδασκαλία στην τάξη», λέει ο Μ. Βασίλειος, «πρέπει να γίνεται ευχάριστα, γιατί μόνο τότε η γνώση παραμένει μόνιμα. Για τουτό και τα μαθητικά βιβλία πρέπει να είναι σαφή και ευχάριστα. Ο δάσκαλος δεν πρέπει να διατάζει, όταν είναι ανάγκη να συμβουλεύει, ούτε να συμβουλεύει, όταν είναι ανάγκη να διατάζει». Οι συμβουλές αυτές του Αγίου φυσικά μπορούν άνετα να υιοθετηθούν και από τους γονείς που κι αυτοί είναι δάσκαλοι δια βίου των παιδιών τους. «Πρώτα πρέπει να καθαριστείς και μετά να καθαρίσεις, να γίνεις πρώτα έσύ ό ίδιος φώς κι έπειτα να φωτίσεις», αναφωνεί ο Γρηγόριος ό Θεολόγος, που ονομάζει «τέχνη τεχνών και έπιστήμη έπιστημών» τό έργο του δασκάλου.

Και ασφαλώς οφείλουμε να τονίσουμε πώς οι Τρεις Ίεράρχες δεν έμειναν στα λόγια, καθώς οι ίδιοι με όλη τη ζωή τους στήριξαν όσα κήρυξαν, δίνοντάς μας αδιάψευστα υπόδειγματα βίου και συμπεριφοράς. Θυμίζουμε κατ' αρχάς ότι μοίρασαν την περιουσία τους και δεν κράτησαν τίποτε για τον έαυτό τους, μία πράξη που άντηχεϊ σίγουρα ξένη και άστεία για τις σημερινές αντιλήψεις μας. «Όσον πλεο-

νάξεις τῷ πλούτῳ, τοσοῦτον ἐλλείπεις τῇ ἀγάπῃ» καταγγέλλει ὁ Μ. Βασίλειος. «Οὐκ ἔστι μὴ ἀδικοῦντα πλουτεῖν», δὲν μπορεῖ κάποιος νὰ γίνεи πλούσιος χωρὶς νὰ ἀδικήσει, συμπληρώνει ὁ Χρυσόστομος, ποὺ καθημερινὰ 7.000 ἄνθρωποι ἔβρισκαν τροφή στὸ πατριαρχεῖο του. «Ντρέπομαι», τόνιζε ὁ ἴδιος, «κάθε φορὰ ποὺ βλέπω τοὺς πλούσιους καὶ τὴ σκληρότητά τους ἔναντι τῶν φτωχῶν». Θυμίζουμε ὅμως ἀκόμη ὅτι οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες ἦταν πάντα μαχητικοὶ κι ἀσυμβίβαστοι, καὶ δὲν δίστασαν νὰ συγκρουστοῦν μὲ τὴν τότε ἐξουσία, προκειμένου νὰ ὑπερασπιστοῦν τὴν δικαιοσύνη ἢ τὴν ὁρθόδοξη πίστη. Δὲν δίστασε ὁ Μέγας Βασίλειος νὰ συγκρουστεῖ μὲ τὸν αἰρετικὸ αὐτοκράτορα Οὐάλν ἢ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος νὰ παραιτηθεῖ ἀπ' τὸν πατριαρχικὸ θρόνο. Καὶ ὁ Χρυσόστομος χτύπησε ἀλύπητα τὴν ἀνηθικότητα τῆς αὐτοκράτειρας Εὐδοξίας. «Ὁ Θεός», τῆς γράφει, «σοῦ ἔδωσε τὸ βασιλικὸ σκῆπτρο γιὰ νὰ ἀπονέμεις παντοῦ τὴν δικαιοσύνη. Χῶμα καὶ στάχτη, σκιά καὶ καπνὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ἀκόμα κι ἂν εἶναι ἰσχυρὸς ἄρχοντας. Δῶσε τέλος στὸν πόνο καὶ στὴ δυστυχία τῶν ἀπελπισμένων. Μήπως θὰ κατέβουν μαζί σου στὸν τάφο τὰ χρήματα καὶ ἡ δόξα;». Καὶ ὡς συνέπεια, ἐξορίστηκε ὁ Ἅγιος καὶ τελικὰ πέθανε ἀπὸ τὶς κακουχίες στὰ βᾶθρα τῆς Μ. Ἀσίας, δίνοντας ὅμως παράδειγμα αἰώνιο στοὺς ἐκκλησιαστικούς μας ἡγέτες.

Ἐπειδὴ ὅμως βέβαια εἶναι παντελῶς ἀδύνατο νὰ ἀποτυπωθεῖ μέσα ἀπὸ μία σύνοψη καὶ ταπεινὴ ὁμιλία ὅλο τὸ εὖρος τῆς πνευματικῆς παρακαταθήκης ποὺ ἄφησαν πίσω τους οἱ τρεῖς αὐτοὶ ἀκατάβλητοι στῦλοι τῆς Ὁρθοδοξίας, ἃς ἐπιστρέψουμε, ὁλοκληρώνοντας, στὴν τεράστια προσφορά τους εἰδικὰ στὴν Παιδεία. Καὶ οἱ τρεῖς, σὲ πεῖσμα τοῦ καιροῦ τους ποὺ θεωροῦσε τὰ ἀρχαιοελληνικὰ γράμματα εἰδωλολατρικὴ ἐνασχόληση, σπούδασαν στὶς καλύτερες σχολὲς τῆς ἐποχῆς, διότι πίστευαν

ὅτι ἡ γνώση καὶ «πρὸς ψυχῆς γυμνασίαν καὶ πρὸς σεμνότητα ἦθους» ὁδηγεῖ. Ἀπέκτησαν πάλι τὴν λάμψη τους τὰ ἀρχαιοελληνικὰ γράμματα. Ἐγιναν ἀργότερα τὰ μοναστήρια φιλοσοφικὰ φροντιστήρια. Σ' αὐτὰ οἱ μοναχοὶ «ἀδιάσπαστον τὸν μετὰ τοῦ παρελθόντος σύνδεσμον τηροῦντες, ἐκαλλιέργουν τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, μεταλαμπαδεύοντες ὡς συγγραφεῖς ἢ καὶ διδάσκαλοι τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμὸν εἰς τοὺς συγχρόνους», γράφει ὁ καθηγητὴς Φαίδων Κουκουλές. Ὁ Μέγας Βασίλειος μάλιστα στὸ ἔργο του «πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων», προτρέπει τοὺς νέους νὰ ἐγκύψουν στὰ ἔργα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἀλλὰ νὰ ἀποφεύγουν τὰ ἄσχημα, ὅπως ἀποφεύγει ἡ μέλισσα τὰ ἀγκάθια ἀπὸ τὰ τριαντάφυλλα. Δὲν διστάζει ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὁ ποιητὴς τοῦ Χριστιανισμοῦ, νὰ μιμηθεῖ τοὺς τραγικοὺς ποιητές, δὲν διστάζει τὸ ὠραιότερο πνεῦμα τῆς νέας Ἑλλάδος, ὁ Χρυσόστομος, νὰ σπουδάσει τοὺς ἀρχαίους ρήτορες.

Ἀπὸ κείνη τὴν στιγμή οἱ ἐγγράμματοι Χριστιανοὶ φυλάττουν καὶ διασώζουν τὴν Ἑλληνικὴ Παιδεία ποὺ μεταφέρθηκε ἀργότερα στὴν Δύση γιὰ νὰ ὑπάρξει ἡ Ἀναγέννηση καὶ ὁλος ὁ λεγόμενος δυτικὸς πολιτισμός. «Υπόβαθρον τῆς κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίας» θεωροῦν τὴν ἀρχαιοελληνικὴ παιδεία καὶ φτάνουν ἀπὸ τὸν καλὸ κάγαθὸ πολίτη τοῦ κόσμου, μὲ τὴ μάθηση καὶ τὴν πίστη, στὸν καλοκάγαθο πολίτη τοῦ οὐρανοῦ. «Ὁ γὰρ Θεὸς πλάττων τὸν ἄνθρωπο οὐκ ἐποίησεν αὐτὸν δοῦλον, ἀλλ' ἐλεύθερον» γράφει ὁ Γρηγόριος. Νὰ ἡ μεγάλη ἀλήθεια γιὰ μία παιδεία ἀληθινή. Μὲ τὴν παιδεία κερδίζεται ἡ μεγαλύτερη ἀρετὴ, ἡ ἐλευθερία. Ἐλεύθερο ἄνθρωπο δίδαξαν οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς χρειαζόμαστε καὶ σήμερα. Μαθητὲς παιδευμένων, ποὺ θὰ συλλογίζονται ἐλεύθερα καὶ καλά, κατὰ τὸν Ρήγα Φεραῖο, καὶ δασκά-



λους, που θα δίδουν το καλό, «ίνα μη τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον», που θα ἀπλώνουν τὰ δίκτυα τῆς ἀγάπης καὶ θα ἀγκαλιάζουν καὶ τοὺς ἀδύνατους, γιὰ νὰ μὴ ἐκτραποῦν, ἀλλὰ νὰ γίνουν καὶ αὐτοὶ μέτοχοι τῆς καλῆς τραπέζης. Παιδεία, δηλαδή, χωρὶς ἀποκλεισμοὺς κοινωνικοὺς καὶ ταξικὲς διαφοροποιήσεις. Καὶ θέλει κι ἐπιστήμονες, που θὰ ἀκολουθοῦν τὰ χνάρια τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅχι μικροπρεπεῖς θηρευτὲς δόξας καὶ χρήματος, ἀλλὰ ταπεινοὺς σκαπανεῖς τῆς γνώσης, που κίνητρο τῶν πράξεών τους θὰ εἶναι ἡ εὐτυχία τῶν ἀνθρώπων. Στὴν ἀντίθετη περίπτωσι «δὲν εἶναι ἐπιστήμονες, ἀλλὰ τύραννοι», γράφει ὁ Χρυσόστομος.

Σήμερα εἴμαστε μέλος τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης καὶ ζοῦμε σ' ἓνα ἐν πολλοῖς ἐχθρικό περιβάλλον, στὸ ὁποῖο εἶναι ἀδύνατο νὰ ἐπιβιώσουμε, ἂν δὲν διατηρήσουμε τὴν ἰδιοπροσωπία μας, τὸ δικό μας πρόσωπο. Στὴν Εὐρώπῃ δὲν πᾶμε ὡς ἀπόγονοι τοῦ Σωκράτη μόνο. Αὐτὸ μᾶς κάνει κωμικούς. Ὅταν μπήκαμε στὴν ΕΟΚ τὸ 1979 ἡ

γαλλικὴ ἐφημερίδα «LE MONT» ἔγραψε «καλωσορίζουμε τὴ χώρα τῆς Φιλοκαλίας, τὴ χώρα τοῦ Βασιλείου, τοῦ Γρηγορίου, τοῦ Χρυσοστόμου». Ἀκόμη καὶ σήμερα, παρὰ καὶ τὴ δική μας πνευματικὴ παρακμή, αὐτὸν στὴν πραγματικότητα περιμένει πάντα ἡ Εὐρώπῃ ἀπὸ ἐμᾶς, τὸν φιλόκαλο ἄνθρωπο, τὸν ἅγιο, τὸν ἄνθρωπο πού, ὅπως ἔλεγε ὁ Χρυσόστομος, εἶναι πλούσιος ὄχι γιὰτι ἔχει πολλὰ, ἀλλὰ γιὰτι δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τίποτε. Τὸ τί μᾶς χρειάζεται, μᾶς τὸ λέει ὁ πατρο-Κοσμᾶς: «Ψυχὴ καὶ Χριστὸς σᾶς χρειάζονται. Αὐτὰ τὰ δύο ὅλος ὁ κόσμος νὰ πέσει δὲν ἡμπορεῖ νὰ σᾶς τὰ πάρει, ἐκτὸς καὶ ἂν τὰ δώσετε μὲ τὸ θέλημά σας», ὅπου ψυχὴ εἶναι ἡ παράδοσή μας, ἡ γλώσσα κι ὁ πολιτισμὸς μας, καὶ Χριστὸς εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, αὐτὴν που τίμησαν καὶ δόξασαν οἱ Τρεῖς πάνσεπτοι φωστῆρες, οἱ πυρσεύσαντες διὰ θείων δογμάτων τὴν οἰκουμένην. Οἱ μελίρρυτοι ποταμοὶ τῆς σοφίας. Οἱ διδάσκαλοι ὄχι μόνο λόγων ἀλλὰ καὶ ἔργων. Οἱ προστάτες τῆς Παιδείας μας. Οἱ προστάτες τῶν παιδιῶν μας.

Ὁδοιπορικὸ στὴν Ἀγία Γῆ τῶν θαυμάτων καὶ τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων



Γεώργιος Χααραλαμπίδης
Φιλόλογος

Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο τεύχος

Παρασκευὴ 25-8-2017. Νωρὶς τὰ ξημερώματα, ξεκινοῦμε μὲ τὴν παρουσία τοῦ Μητροπολίτη Καπιτωλιάδος καὶ μὲ προσανατολισμὸ νοτιοανατολικὸ πρὸς τὴν περιοχὴ τῆς Βηθανίας. Τὸ χωριὸ αὐτὸ τὸ ἐπισκεπτόταν συχνὰ ὁ Ἰησοῦς, γιατί σ' αὐτὸ διέμενε ὁ ἀγαπητός του φίλος Λάζαρος καὶ οἱ ἀδελφές του Μάρθα καὶ Μαρία. Σ' αὐτὸ τὸ ταπεινὸ χωριὸ πραγματοποιήθηκε τὸ θαῦμα τῆς ἀναστάσεως τοῦ νεκροῦ τετραήμερου Λαζάρου, τῆς μετάβασης ἀπὸ τὸν θάνατο στὴ ζωὴ, ἀπὸ τὴν πνευματικὴ ἀνυπαρξία στὴν ὑπαρξη.

Στὴν πορεία ἀπὸ τὴ Βηθανία πρὸς τὴν Ἱερικὴν σταθμεύουμε στὴν κορυφὴ βαθύτατο φαραγγιοῦ στὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ ὁποίου εἶναι ἀγκιστρωμένο τὸ μοναστήρι τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Χοτζεβίτη. Ἰδρύθηκε τὸν 5° αἰῶνα ἀπὸ τὸν μοναχὸ Ἰωάννη. Σύντομα τὸ σκληρὸ ἔρημικὸ τοπίο κατακλύστηκε ἀπὸ πέντε χιλιάδες μοναχοὺς οἱ ὁποῖοι διέμεναν στὴ νεοϊδρυθεῖσα μονὴ καὶ σὲ σπηλιές.

Τὸν 6° αἰῶνα ἀναδιοργανώθηκε ἀπὸ τὸν ὄσιο Γεώργιο, τὸν Κύπριο.

Παρατηροῦμε τὶς τοιχογραφίες τοῦ καθολικοῦ τῆς μονῆς, ἐπισκεπτόμαστε τὸ παρεκκλήσι τῶν Χοζεβιτῶν Ἰωάννη καὶ Γεωργίου καὶ καταλήγουμε στὸ σπήλαιο τοῦ προφήτη Ἠλία, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὴ θρησκευτικὴ παράδοση, τρεφόταν ἐπὶ τρία χρόνια ἀπὸ ἓνα κοράκι.

Διασχίζοντας τὴν ἔρημο τῆς Γαλιλαίας πλησιάζουμε στὴν Ἱερικὴν καὶ συγκεκριμένα στὸν τόπο ὅπου κήρυττε καὶ βάπτιζε ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος χρησιμοποιώντας τὴν καθαρτικὴ καὶ ἐξαγνιστικὴ ιδιότητα τοῦ νεροῦ. Τὴν μετάνοια καὶ τὴ σφοδρὴ ἐπιθυμία γιὰ ἐξαγνισμό καὶ ἀναβάπτισιν ἐκδήλωσαν καὶ τὰ μέλη τῆς ὁμήγυρής μας μέσω τῆς ταχύτατης προετοιμασίας γιὰ εἴσοδο στὸν ποταμὸ Ἰορδάνη. Οἱ προσκυνητὲς στὸ σύνολό τους τηρώντας τὴν παράδοση φόρεσαν τὴ λευκὴ στολὴ ποὺ εἶχαν προμηθευτεῖ καὶ συγκεντρώθηκαν στὴν ξύλινη ἐξέδρα ποὺ στηριζόταν στὴν ὄχθη τοῦ πο-



Τὸ μοναστήρι τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Χοτζεβίτη ποὺ ιδρύθηκε τὸν 5^ο αἰῶνα ἀπὸ τὸν μοναχὸ Ἰωάννη

ταμοῦ. Μὲ παρότρυνση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Παντελεήμονος, στὴν ἀρχὴ δειλὰ καὶ κατόπιν μὲ θάρρος, ποὺ γεννᾷ ὁ πόθος γιὰ λύτρωση ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, εἰσῆλθαν στὸν καθαγιασμένο, ἀπὸ τὴ βάπτισμα τοῦ Κυρίου, ποταμό, δηλώνοντας τὴν πρόθεσή τους γιὰ ἓνα νέο ξεκίνημα ζωῆς ἀδέσμευτο ἀπὸ ἁμαρτωλὲς ἐξαρτήσεις. Στὴν ἀπέναντι ὄχθη τοῦ ποταμοῦ ὑπάρχει ναὸς τοῦ Τιμίου Προδρόμου τὸν ὁποῖο ἔχτισε τὸ 326 μ.Χ. ἡ Ἀγία Ἑλένη.

Πλησιάζουμε στὴν πολυθρύλητη πόλη τῆς Ἱερικοῦς. Στὸν τόπο ποὺ συνδέεται μὲ πολλὰ γεγονότα τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς

Καينῆς Διαθήκης. Σ' αὐτὴν τὴν πόλιν ὁ Χριστὸς συνάντησε καὶ συνδιαλέχτηκε μὲ τὸν ἀρχιελὼνη Ζακχαῖο, ποὺ εἶχε ἀνέβει στὴ «συκομορέα», γιὰ νὰ Τὸν δεῖ. Στὸν ἴδιο χώρῳ ὑπάρχει παραφυάδα τοῦ δέντρου καὶ μικρὸς ναὸς ἀφιερωμένος στὸν προφῆτη Ἐλισσαῖο.

Συνεχίζουμε τὴν πορεία δυτικὰ τῆς Ἱερικοῦς πρὸς τὴ μονὴ τοῦ Σαρανταρίου Ὁρους. Τὸ λεωφορεῖο ἀδυνατεῖ νὰ κινηθεῖ σὲ δρόμῳ στενῷ, ἀνηφορικῷ καὶ ἐπικίνδυνῳ. Ὁ Σεβασμιώτατος προτείνει νὰ χρησιμοποιήσουμε ταξί. Κατὰ τὴν ἀνοδικὴ πορεία θαυμάζουμε τὴν ἰκανότητα τοῦ ἀνθρώπου νὰ χτίζει ἐκκλησιᾶς

καὶ μοναστικά συγκροτήματα σὲ τόσο ἀπότομες πλαγιὲς φαραγγιῶν, ὥστε νὰ δίνουν τὴν ἐντύπωση ὅτι μετεωρίζονται στὸ μεταίχμιό γῆς καὶ οὐρανοῦ. Σ' αὐτὴν τὴν κατηγορία ἀνήκει καὶ τὸ μοναστήρι τοῦ Σαρανταρίου Ὁρους ἢ τοῦ Πειρασμοῦ, ὀνομασία ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὴ σαρανταήμερη νηστεία ποὺ τήρησε ὁ Ἰησοῦς, ἐνῶ ἀντιμετώπιζε τὶς προκλήσεις τοῦ διαβόλου γιὰ ὑποταγή. Τὸ ταξὶ σταματᾷ στὴν εἴσοδο τῆς μονῆς. Σειρὰ δωματίων γύρω ἀπὸ ἕνα μακρόστενο διάδρομο δηλώνει τὴν ἔλλειψη ἀρχιτεκτονικοῦ σχεδιασμοῦ ἐξαιτίας τοῦ ἀηρόσιτου ἐδάφους. Ξύλινοι ἐξῶστες αἰωροῦνται στὸν κενὸ χώρο σὲ ὅλο τὸ μῆκος τοῦ κτιριακοῦ συγκροτήματος, ποὺ ἡ ὕπαρξή του μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸν 7ο αἰῶνα μ.Χ. Προσκυνοῦμε τὶς εἰκόνες τοῦ Καθολικοῦ καὶ στὸ παρακείμενο παρεκκλήσι τοῦ «Πειρασμοῦ» παρατηροῦμε τὸν βράχο πάνω στὸν ὁποῖο καθόταν ὁ Κύριος, ὅταν ὁ διάβολος διατύπωνε τὶς ἀπατηλές του προτάσεις.

Ἐπιστρέφουμε στὸν χώρο ἀπὸ τὸν ὁποῖο ξεκινήσαμε. Στὸ ἄνυδρο ἐρημικὸ τοπίο ποὺ διασχίζουμε ἡ ὄψη καὶ τὸ ξεθωριασμένο πράσινο χρῶμα ποὺ ἔχουν οἱ συστάδες τῶν φοινικόδεντρων δηλώνουν ὅτι βρισκόμαστε ἀκόμη στὴ δικαιοδοσία τῆς ἐρήμου ποὺ ἀπλώνεται στὴν Ἰουδαία. Εἶναι μεσημέρι καὶ ἀποβιβάζομαστε σὲ εὐφορη κατοικημένη περιοχή τὴν ὁποία κοσμεῖ περικαλλῆς ναὸς ἀφιερωμένος στὸν νεομάρτυρα Ἅγιο Φιλούμενο. Βρισκόμαστε στὸ ὄρος Γαριζίν, στὴν περιφέρεια τῆς Σαμάρειας, στὸν τόπο συνάντησης τοῦ Ἰησοῦ μετὰ τὴν Σαμαρείτιδα.

Νωρὶς τὸ ἀπόγευμα βρισκόμαστε στὴν εἴσοδο τοῦ ξενοδοχείου καὶ κατευθυνόμαστε στὰ διαμερίσματά μας γιὰ ἀνάπαυση.

Σάββατο 26-8-2017. Στὶς 07:00 ἀκολουθοῦμε πορεία βόρεια πρὸς τὴν περιφέρεια τῆς Γαλιλαίας. Στὴ δυτικὴ κοιλάδα τῆς βρίσκεται ἡ Ναζαρέτ, ὅπου πέρασε τὰ παιδικὰ του χρόνια ὁ Ἰησοῦς (Ναζωραῖος). Σταθμεύουμε γιὰ νὰ προσκυνήσουμε στὸν πετρόχτιστο ναό, τὸν ἀφιερωμένο στὸν Εὐαγγελισμὸ τῆς Θεοτόκου καὶ ἀκολουθῶς κατευθυνόμεστε πρὸς τὴν γειτονικὴ πόλη Κανά, ὅπου ὁ Χριστὸς ἔκανε τὸ πρῶτο του θαῦμα, τὴ μετατροπὴ τοῦ νεροῦ σὲ κρασί. Ἐδῶ ὑπάρχει ἐκκλησία στὸ δεξιὸ κλίτος τῆς ὁποίας διατηρεῖται μέσα σὲ γυάλινη προθήκη ἕνα ἀπὸ τὰ πέτρινα ἀγγεῖα ποὺ χρησιμοποιήθηκαν γιὰ τὴ μεταφορὰ τοῦ κρασιοῦ. Μετὰ τὴν ἀνάγνωση ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας τοῦ σχετικοῦ μὲ τὸ γεγονός εὐαγγελικοῦ χωρίου, συγκεντρωνόμαστε στὸν χώρο φιλοξενίας τῶν ἐπισκεπτῶν καὶ ἀπολαμβάνουμε ἕνα ποτηράκι κρασί σὲ ἀνάμνηση τοῦ θαύματος στὴν Κανά.

Μὲ δείκτη πορείας τὸν Βορρᾶ ἀκολουθοῦμε τὴν ἀκτογραμμὴ τῆς λίμνης Τιβεριάδας καὶ καταλήγουμε στὴν Καπερναοὺμ. Ἡ θεραπεία δύο τυφλῶν, τοῦ παραλυτικοῦ ποὺ κατέβασαν ἀπὸ τὴ στέγη καὶ τῆς «συγκύπτουσας» γυναῖκας εἶναι ὀρισμένα ἀπὸ τὰ θαύματα ποὺ ἔγιναν στὴν περιοχή. Σήμερα διατηρεῖται καὶ λειτουργεῖ ὁ Ναὸς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

Στὰ νότια τῆς Τιβεριάδας λίμνης ἀπλώνεται τὸ ὄρος Θαβῶρ, ὅπου συντελέστηκε τὸ γεγονός τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου, ὁ Ὅποιος παρουσιάστηκε μὲ ὅλη τὴ λαμπρότητα τῆς Θεϊκῆς Του φύσης ἐνώπιον τῶν προκρίτων μαθητῶν Πέτρου, Ἰακώβου καὶ Ἰωάννη. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴ μας στὴν Ἱερουσαλὴμ ἐπισκεπτόμαστε τὸ μουσουλμανικὸ χωριὸ Πετζάλα, γενέθλια γῆ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, καὶ προσκυνοῦμε στὸ



Ἡ Εἵσοδος στὴν Αγία Γεσθημανὴ ὅπου βρίσκεται ὁ ἱερότατος Τάφος τῆς Παναγίας (γνωστὸς σὰν Πάνσεπτο Θεομητορικὸ Μνῆμα τῆς Γεσθημανῆ) καὶ ἀποτελεῖ γιὰ ἐμᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους τὸ τρίτο κατὰ σειρὰ σπουδαιότητος προσκύνημα

Καθολικὸ τοῦ ἑλληνορθόδοξου μοναστηριοῦ τῆς περιοχῆς.

Εἶναι ἤδη ἀπόγευμα, ὁ οὐρανὸς γυμνὸς ἀπὸ σύννεφα, τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ζωηρό, καὶ τὸ ὀπτικὸ πεδίο ἐκτεταμένο. Ἐπιστρέψαμε στὴν Ἱερουσαλήμ. Τὰ ὑψηλὰ τεῖχη της, ἡ πυκνὴ κίνηση ἀνθρώπων καὶ ὀχημάτων καὶ τὰ πολύχρωμα καταστήματα δημιουργοῦν αἶσθημα εὐφορίας καὶ μερικοὶ ἐπιλέ-

γουν τὸν περίπατο ἔξω ἀπὸ τὰ τεῖχη μέσα στὸν ρυθμὸ τῆς σύγχρονης πόλης ἀντὶ γιὰ τὴν ἀνάπαυση.

Κυριακὴ 27-8-2017. Παραμονὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου σύμφωνα μὲ τὸ παλαιὸ ἡμερολόγιο ποὺ ἀκολουθεῖ τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων. Αὐτὴ τὴ χρονικὴ περίοδο τὰ ἐποχικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ καλοκαιριοῦ καὶ οἱ παρακλήσεις πρὸς τὴ μπτέρα τοῦ κόσμου εἶναι τὸ

περιβάλλον μέσα στο οποίο πραγματοποιείται ή τελετουργία της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Στις 08:00 πρωινή ώρα περιμένουμε την έξοδο του Πατριάρχη και της συνοδείας του από το Πατριαρχικό Μέγαρο, για να μεταβούμε στον Ναό της Κοιμήσεως. Σε λίγο εξέρχεται και σύντομα συντάσσεται το σχήμα μιᾶς πομπῆς. Πρώτος ἕνας ἱερωμένος ραβδοῦχος που δίνει ρυθμό στην πομπή, κατόπιν ὑψωμένο σὲ κοντάρι τὸ σύμβολο τοῦ μαρτυρίου, ὁ σταυρός, καὶ ἀκολουθῶς ὁ Πατριάρχης μὲ τοὺς Ἀρχιερεῖς. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὴν πομπή πλαισιώνουν Αἰγύπτιοι, τηρητὲς τῆς τάξεως, μὲ παραδοσιακὲς στολές. Ἡ μεγαλοπρεπὴς πομπή διασχίζει τὴν ὁδὸ τοῦ μαρτυρίου, ἐξέρχεται τῶν τειχῶν ἀπὸ τὴν πύλη τῆς Γεσθημανῆ καὶ πλησιάζει τὸν Ναὸ τῆς Κοιμήσεως, ὁ ὁποῖος χωροθετεῖται ἀνάμεσα στὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν καὶ στὸν λόφο Μορία τῆς Ἱερουσαλὴμ. Ὁ Ναὸς εἶναι σταυροειδής, καλυμμένος μὲ χῶμα, καὶ μόνο ἡ πρόσοψή του εἶναι ὀρατή. Σ' αὐτὸν τὸν χῶρο τοποθέτησαν οἱ Ἀπόστολοι τὸ σκηνώμα τῆς Παναγίας. Ἀκολουθοῦμε καθοδικὴ πορεία πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Ναοῦ, γιὰ νὰ σταθοῦμε μὲ εὐλάβεια μπροστὰ στὸ πάνσεπτο μνημεῖο τοῦ κενοῦ θεομητορικοῦ μνήματος ποὺ εἶναι λαξευμένο σὲ μονόλιθο βράχο. Μᾶς συγκινεῖ τὸ πλῆθος τῶν σημειωμάτων ποὺ ἔχουν τοποθετηθεῖ μέσα στὸν τάφο. Προβλήματα, ἐναγῶνια ἀναμονή, θλίψη, ἐλπίδα σωτηρίας, προσμονὴ γιὰ ὑλοποίηση τοῦ ἐπιθυμητοῦ κατατίθενται ὡς παρακλητικὰ σημειώματα στὴ Θεοτόκο. Ὁ Ναὸς τῆς οἰκοδομήθηκε τὸ 326 μ.Χ. ἀπὸ τὴν Ἀγία Ἑλένη καὶ σύντομα ἔγινε πόλος ἑλλης ὅλων τῶν Χριστιανῶν.

Ἦδη, πρὶν τρεῖς ἡμέρες, εἶχε μεταφερθεῖ ἀπὸ τὸ Μετόχι τῆς Γεσθημανῆ

ἡ ἀργυρὴ εἰκόνα τῆς Θεομήτορος στὸν Ναὸ τῆς Κοιμήσεως, καὶ σήμερα ἀκολουθώντας τὴν παράδοση οἱ ἱερεῖς πρόκειται νὰ ψάλουν τὰ ἐγκώμια πρὸς τὴ μητέρα τοῦ Θεανθρώπου. Μὲ κατανυκτικὴ εὐλάβεια παρακολουθοῦμε τὴ λειτουργία καὶ μετὰ τὴν ὁλοκλήρωσή της ἀνεβαίνουμε στὴν ἐπιφάνεια ὅπου ἀντικρίζουμε ἀπέναντί μας τὰ τείχη τῆς παλαιᾶς Ἱερουσαλὴμ. Βρισκόμαστε στὴν κοιλάδα τῆς Γεσθημανῆ, λέξη ποὺ στὴ μετάφρασή της σημαίνει «ἐλαιοτριβεῖο». Εἶναι ὁ χῶρος τῆς ἐναγώνιας προσευχῆς τοῦ Κυρίου, τῆς προδοσίας καὶ τῆς σύλληψης, ἡ ἀρχὴ τῆς βασανιστικῆς πορείας πρὸς τὸν Γολγοθᾶ.

Κινεῖσαι ἀνάμεσα σὲ ὑπεραιωνόβια ἐλαιόδενδρα ἀναζητώντας ἓνα σημάδι τῆς ὑπαρξῆς Του, ἓνα ἀνθρώπινο δάκρυ νὰ κυλᾷ στὶς ρυτίδες μιᾶς ροζιασμένης ἐλιᾶς, πρὶν ἀπὸ τὸ πάθος τῆς θυσίας.

Ἀναχωροῦμε ἀπὸ τὸν Ναὸ τῆς Κοιμήσεως καὶ ἀκολουθοῦμε ἀντίστροφη πορεία μὲ κατεύθυνση τὸν Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως. Ἐπισκεπτόμαστε τὸ «Υπερῶν», τὴν κατοικία τῆς μητέρας τοῦ Εὐαγγελιστῆ Μάρκου στὰ νοτιοδυτικὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ. Ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος, ἡ ἱερὴ πράξη τοῦ Νιπτήρα, ἡ διαμονὴ τῶν ἔντρομων Ἀποστόλων μετὰ τὴ Σταύρωση, ἡ ἐμφάνιση τοῦ Χριστοῦ στοὺς μαθητὲς Του μετὰ τὴν Ἀνάσταση, ἡ ψηλάφηση τοῦ Θωμᾶ, ἡ κάθοδος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μὲ τὴ μορφή πύρινων γλωσσῶν εἶναι σημαντικὰ γεγονότα ποὺ πραγματοποιήθηκαν μέσα σ' αὐτὸν τὸν χῶρο. Συνεχίζουμε τὴν ἀνοδικὴ πορεία καὶ σταματοῦμε στὸ «Πραιτώριο», τὴν ἔδρα τοῦ Ρωμαίου Ἐπάρχου (Πόντιος Πιλάτος) καὶ τῶν δικαστηρίων, ὅπου δικάστηκε καὶ ἄνομα καταδικάστηκε, μαστιγώθηκε καὶ ἐμπαίχθηκε ὁ Ἰησοῦς. Ἀπὸ τὸ σημεῖο αὐτὸ ἀρχίζει ἡ ὁδὸς τοῦ μαρτυρίου, γνωστὴ καὶ ὡς *via dolorosa*.

Εἶναι διαδρομὴ ἑνὸς χιλιομέτρου ποὺ δὴνυσε ὁ Ἰησοῦς μεταφέροντας τὸν σταυρὸ τοῦ μαρτυρίου. Ὁ ἴδιος, ἐξαντλημένος ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ σταυροῦ καὶ τὰ βασανιστήρια ποὺ ὑπέστη, γονάτισε μπροστὰ στὸ σπίτι τῆς ἀρχοντοπούλας Βερονίκης, ἡ ὁποία σκούπισε μὲ μαντὴλὶ τὸ ἰδρωμένο πρόσωπό Του, ὅπου ἀποτυπώθηκε ἡ ταλαιπωρία καὶ ἡ ἀγωνία τῆς μορφῆς Του. Ἡ πορεία μας καταλήγει στὸ Πατριαρχεῖο.

Στὶς 18:00 συγκεντρωνόμαστε στὴν αὐλὴ τοῦ Παναγίου Τάφου γιὰ ξενάγηση ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Καπιτωλιάδος σὲ πτυχὲς τῆς ἀνεξάντλητης ἱστορίας τοῦ Ναοῦ. Μὲ συνεπτυγμένο λόγο ἀναφέρεται στὴν κολώνα τῆς φραγκέλλωσης τοῦ Ἰησοῦ, στὸ «παρεκκλήσι τῶν κλαπῶν», δηλαδὴ στὸ βασανιστήριό τῆς καθήλωσης τῶν ποδιῶν τοῦ Κυρίου στὸν βράχο μὲ ἀλυσίδες, στὸ «παρεκκλήσι τοῦ ἐκατόνταρχου Λογγίνου», στὸ παρεκκλήσι «διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου», «τοῦ ἀκάνθινου στεφάνου», στὸ σπήλαιο τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ στὸ τμῆμα τοῦ φρικτοῦ Γολγοθᾶ ποὺ παραμένει ἀκάλυπτο, γιὰ νὰ ἔχουμε πραγματικὴ εἰκόνα τῆς ἐπιφάνειάς του. Ἱερὰ Προσκυνήματα ὅλα ἐνταγμένα στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Ναοῦ.

Δευτέρα 28-8-2017. Ἀνήμερα τῆς Παναγίας. Πρῶτες πρωινὲς ὥρες. Ὅλοι «ἐν πομπῇ» μὲ προεξάρχοντα τὸν Πατριάρχη κατευθυνόμαστε στὸν Ναὸ τῆς Κοιμήσεως. Τιμᾶται ἡ μητέρα, ἡ μεσίτρια, ἡ ἐλεήμων, «ἡ χαρὰ τῶν θλιβομένων.» Ὁ Ναὸς εἶναι πλήρης ἀπὸ προσκυνητὲς. Κατάλυξη βαθιὰ καὶ ἀγαλλίαση αἰσθανόμαστε μόλις πλησιάζουμε νὰ προσκυνήσουμε τὴ μητέρα τῶν ἀνθρώπων, τὴν κυρὰ τῶν πονεμένων.

Ἐπιστρέφουμε στὸ ξενοδοχεῖο, ἀφοῦ μὲ τὴ μέριμνα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μη-

τροπολίτη μας ἀναπαραστήσαμε τὴν πορεία τοῦ Ἑσταυρωμένου πρὸς τὸν Γολγοθᾶ μεταφέροντας στὸν ὦμο τὸν σταυρό, ὅχι γιὰ νὰ νιώσουμε, ἔστω ἐλάχιστα, τὸ μαρτύριο Ἐκείνου τοῦ ἀναμάρτητου, ἀλλὰ γιὰ νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι εἴμαστε φορεῖς τῆς ἀμαρτίας, ποὺ λυγίζει τὸ σθένος γιὰ ἀγώνα καὶ τὴν πίστη γιὰ πνευματικὴ ἀναγέννηση.

Ἀπόγευμα πιά καὶ οἱ ἀποσκευὲς συσσωρεύονται στὸ σαλόνι τοῦ ξενοδοχείου. Σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα πρέπει στὶς 19:30 νὰ βρισκόμαστε στὸ ἀεροδρόμιο, γιὰ νὰ πετάξουμε μακριὰ ἀπὸ μιὰ χώρα ποὺ μᾶς δέσμευσε πνευματικά, ποὺ καθήλωσε τὰ φτερὰ τῆς ψυχῆς μὲ θαύματα καὶ ἀρετὲς ποὺ ἔχουμε διαγράψει ἀπὸ τὴ ζωὴ μας.

Συλλογίζομαι πὼς ἡ ἀνάγνωση ἑνὸς ὁδοιπορικοῦ γιὰ τοὺς Ἁγίους Τόπους, ποὺ συντάχθηκε συνοπτικά, θὰ χάσει κάθε δυνατότητα ἐπίδρασης, ἂν ἀντιμετωπιστεῖ ὡς κείμενο ποὺ στοχεύει μόνο στὴ διατήρηση εἰκόνων καὶ γεγονότων ποὺ βιώσαμε. Κύριος στόχος θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ παρότρυνση τοῦ ἀναγνώστη νὰ μιμηθεῖ, κατὰ δύναμιν, ἀρετὲς καὶ συμπεριφορὰς ἀνθρώπων ποὺ ἁγίασαν μέσα σὲ ἀντιξοότητες ποὺ ὑπερβαίνουν τὰ μέτρα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Γιὰ ὅποιον πάλι δὲν ἐπισκέφθηκε τὴν Ἱερὴ Γῆ, ἐπειδὴ δὲν τὸ ἐπέτρεψαν οἱ περιστάσεις τῆς ζωῆς, θὰ πρέπει νὰ προγραμματίσει τὴν ἱερὴ ἀποδημίαν ὡς στόχο ζωῆς. Ἐτσι, θὰ βιώσει τὴν ἁγιοςύνην τῶν μοναχῶν ποὺ διακονοῦν τὰ ἱερὰ προσκυνήματα καὶ θὰ συνειδητοποιήσει, καθὼς θὰ πορεύεται ἀπὸ μοναστήρι σὲ μοναστήρι καὶ ἀπὸ θαῦμα σὲ θαῦμα, τὴν πληρότητα τοῦ χώρου ἀπὸ τὴ Θεία Χάρη ποὺ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ πρόσφερε ὡς αἰώνιο κληροδότημα στοὺς προσκυνητικούς τόπους.

Ἑκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Βαρθολομαῖος Ἱατρίδης,
Ἱεροκῆρυξ Ι. Μ. Μαρωνείας & Κομοτηνῆς



Πνευματικὴ κίνηση Ἰανουάριος - Μάρτιος 2018

ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ



Τὴν Κυριακή, 31 Δεκεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Βασιλείου Παγουρίων. Ἀκολούθως, μετέβη στὴν αἴθουσαν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς, ὅπου παρουσία τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν τοῦ Νομοῦ καὶ τῆς πόλεως, τῶν Ἱεροψαλτῶν καὶ πιστοῦ Λαοῦ, ἐπευλόγησε τὴν Πρωτοχρονιάτικη ἈγιοΒασιλόπιττα εὐχηθεὶς καταλλήλως.

κου Κομοτηνῆς, ὅπου ἱερούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, πλαισιούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν καὶ πλήθους λαοῦ.



Μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, εὐχηθεὶς καταλλήλως πρὸς πάντας. Ἀκολούθως, ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὴ δεξαμενὴ τῆς πόλεως (ΔΕΥΑΚ), ὅπου κατέδυσε τὸν Τίμιο Σταυρό. Περὶ τὴν 12^η μεσημβρινή, μετέβη στὸν λιμένα τῆς Μαρωνείας, ὅπου κατέδυσε τὸν Τίμιο Σταυρό, ἐνῶ τὴν ἴδια ἀκολουθία ἀνέγνωσε καὶ στὸν λιμένα τοῦ Φαναρίου, καὶ στὴ συνέχεια στὸν Ποταμὸν Κομφᾶτον τῆς περιφερείας Ἰάσμου.

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Ἡ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ τῆς Θείας Ἐπιφανείας ἐορτάσθη στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς μὲ ἐπίκεντρο τὸν Ἱερὸ Καθεδρικοὺς Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτό-

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΙΒΗΡΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Τὸ τριήμερο ἀπὸ 17 ἕως 19 Ἰανουαρίου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας

καὶ Κομοτηνῆς μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων Ἀρχιμανδρίτου Ναθαναήλ, καὶ μὲ τὴν κανονικὴ ἄδεια καὶ εὐλογία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, προέστη τῶν ἀκολουθιῶν τῆς Δεσποτικῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων.



Τὴν συνοδεία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος ἀποτελοῦσαν ὁ Διάκονος Χρῦσανθος, ὁ Περιφερειάρχης Α.Μ.-Θ. κ. Χρῆστος Μέτιος, ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης Ροδόπης κ. Νικόλαος Τσαλικίδης, ὁ Ἀνώτατος Διοικητὴς Φρουρᾶς Κομοτηνῆς Ταξίαρχος Γεώργιος Χατζηγεωργίου, ὁ Διοικητὴς τῆς 21^{ης} Τ.Θ. Ταξιαρχίας κ. Λάζαρος Καμπουρίδης, ὁ Ἑλλογιμώτατος Καθηγητὴς τοῦ Τμήματος Ἱστορίας καὶ Ἑθνολογίας τοῦ Δ.Π.Θ. καὶ συνεργάτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, κ. Γεώργιος Τσιγάρης, καθὼς καὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Οἱ προσκυνητὲς πρὶν ἀπὸ τὴν ἄφιξή τους στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἰβήρων μετέβησαν στὴν Ἱερὰ Ἐπιστοασία, ὅπου συννητήθησαν μὲ τὸν Πρωτοεπιστάτη, εἶχον δὲ τὴν εὐκαιρίαν κατὰ τὴν ἐκεῖ παραμονή τους νὰ ἀναβαπτισθοῦν στὰ νάματα τῆς Ἀγιορειτικῆς Παραδόσεως καὶ νὰ ἀναπτύξουν πνευματικὲς συζητήσεις τόσο μετὰ τοῦ Ἁγίου Καθηγουμένου, ὅσον καὶ μετὰ τοῦ Προηγούμενου Ἀρχιμανδρίτου Βασιλείου.

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Στὰ πλαίσια τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν προστατῶν καὶ ἐφόρων τῆς Παιδείας τοῦ Γένους, ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς σὲ συνεργασία μὲ τὸν Σύνδεσμο Θεολόγων Ροδόπης πραγματοποιήσαν πρὸς τιμὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου πανηγυρικὴ ὁμιλία μὲ προσκεκλημένο τὸν Ὁμότιμο Καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Πρωτοπρεσβύτερο π. Γεώργιο Μεταλληνό.

Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε στὴν αἴθουσα τοῦ Ἰδρύματος Παπανικολάου μὲ τὴν συμμετοχὴ Καθηγητῶν καὶ Μαθητῶν τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Κομοτηνῆς καὶ τὴν τιμητικὴ παρουσία τοῦ Δημάρχου Κομοτηνῆς κ. Γεωργίου Πετρίδη, τοῦ Ἀνωτάτου Διοικητοῦ Φρουρᾶς Κομοτηνῆς, τοῦ Διοικητοῦ τῆς 21^{ης} Τ.Θ. Ταξιαρχίας, τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τοῦ Τμήματος Σχολῆς Ἀστυφυλάκων, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως Ροδόπης, τοῦ Προέδρου καὶ μελῶν τοῦ Συνδέσμου Θεολόγων Ροδόπης, Καθηγητῶν, Διδασκάλων καὶ Μαθητῶν.



Ἀκολουθῶς τὸν λόγο ἔλαβε ὁ ὁμιλητής, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Τὸ κοινωνικὸ πρόβλημα κατὰ τὸν ἱερὸ Χρυσόστομο». Ξεκινώντας ἀπὸ τὸ πανανθρώπινο αἶτημα γιὰ δικαιοσύνη, συνεχίζοντας περὶ διακρίσεων καὶ ἰδιαίτερως γιὰ ζητήματα πείνας καὶ φτώχειας, τὰ ὁποῖα δὲν ἄφησαν ἀμέτο-

χη την Ἐκκλησία, ἀναφέρθηκε στὸν χαρακτηρισθέντα χρυσοῦν αἰῶνα τῆς Πατερικῆς Θεολογίας, ἀπὸ ὅπου ἐπήγαγε ὁ τονισμὸς τοῦ κοινοβίου ὡς αὐθεντικοῦ τρόπου ζωῆς.

Κατακλείοντας τὴν ἐκδήλωση, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων εὐχαρίστησε τοὺς παρισταμένους γιὰ τὴ συμμετοχὴ τους στὸν ἑορτασμὸ τῶν Ἁγίων τῶν Γραμμάτων, ἰδιαίτερα δὲ ἀναφέρθηκε στὸν καταξιωμένο Κληρικὸ καὶ Πανεπιστημιακὸ διδάσκαλο Πρωτοπρεσβύτερο π. Γεώργιο Μεταλληνό γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τῆς προσκλήσεως καὶ τὴν παρουσίαση τῆς μεστῆς εἰσηγήσεώς του.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

Τὸ Σάββατο, 10 Φεβρουαρίου 2018, ὁ Μητροπολίτης μας ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς, τοῦ ὁποῖου τὸ ἔν κλῆτος εἶναι ἀφιερωμένο εἰς τὸν Ἅγιον ἱερομάρτυρα Χαράλαμπον τὸν θαυματουργόν, κατὰ δὲ τὴν διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτέλεσε τὴν εἰς Διάκονον Χειροτονίαν τοῦ εὐλαβεστάτου Μοναχοῦ Πορφυρίου, πτυχιούχου Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀδελφοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Μαξίμου Κausοκαλύβη Παπικίου Ὁρους.



Ὁ Μητροπολίτης μας προσφώνησε τὸν ὑποψήφιο, ἀναφέρθηκε στὸ πρόσωπο τοῦ Ἀγίου Χαράλαμπους, τοῦ ὁποῖου τὸ παράδειγμα τὸν ἐκάλεσε νὰ ἀκολουθήσει βιώνοντας τὴν χαρὰν τοῦ Θεοῦ, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁποῖου καλεῖται νὰ μεταδίδει στοὺς

πιστούς.

Τὴν Κυριακὴν, 11 Φεβρουαρίου, ὁ Μητροπολίτης μας ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτέλεσε τὴν εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονία τοῦ Διακόνου Πορφυρίου Σοφοῦ, στὸν ὁποῖον ἀπένειμε τὸ ὀφθίκιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, προσφωνήσας δὲ τὸν χειροτονούμενον καὶ δανειζόμενος τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως ὑπεθύμισε ὅτι τὸ ἔργο ποὺ ἀναλαμβάνει πρέπει νὰ πιστοποιεῖται ἀπὸ ἔργα ἀγάπης ποὺ θὰ ἐπιτελεῖται καὶ τὸ κριτήριον τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ, ἐνῶ τοῦ εὐχήθηκε καρποφόρο ἱερατικὴ διακονία πρὸς δόξαν τοῦ Παναγίου ὀνόματος τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΩΝ ΔΗΜΑΡΧΩΝ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΑΠΑΥΟΜΕΝΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Τὸ Σάββατον τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, 24 Φεβρουαρίου, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τὴν ἀνάμνησιν τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Κοιμητηριακὸ Ναὸ Ζωοδόχου Πηγῆς Κομοτηνῆς, ὅπου ἀνέπεμψε ἐπιμνημόσυνον δέσησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν διατελεσάντων Δημάρχων Κομοτηνῆς, ὡς καὶ ἀπάντων τῶν κατοίκων τῆς πόλεως τῶν ἀναπαυομένων στὸ Κοιμητήριον τῆς Κομοτηνῆς. Παρέστη ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως κ. Γεώργιος Πετρίδης, μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ συγγενεῖς τῶν προκεκοιμημένων ἀδελφῶν μας, τῶν ὁποίων ἡ μνήμη νὰ εἶναι αἰωνία!

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ



Τὴν Α΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, τῆς Ὁρθοδοξίας, 25 Φεβρουαρίου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Πρὶν τὴν ἀπόλυση τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς λιτανεύσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων, ἀνέγνωσε τὸ προβλεπόμενο ἀπόσπασμα τοῦ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας Συνοδικοῦ, ἐνῶ ἀνέπεμψε καὶ ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν προκατόχων τοῦ Ἀρχιερέων, καθὼς καὶ τῶν Εὐεργετῶν τῆς Μητροπόλεως καὶ τοῦ Νομοῦ, εὐχήθηκε δὲ πρὸς ὅλους καλὸν τῆς νηστείας ἀγῶνα.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ



Μὲ ἀφορμὴ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἱεραποστολῆς κατὰ τὴν Β΄ Ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν, μὲ πρωτοβουλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κο-

μοτηνῆς κ. Παντελεήμονος, τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 3^{ος} Μαρτίου 2018, ἐπραγματοποιήθη στὴν αἴθουσα τῆς Ἑστίας τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Κομοτηνῆς, ὅπου στεγάζεται τὸ Γραφεῖο Ἑσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ἐκδήλωση μὲ ὁμιλία τῆς καθηγήτριας Θεολογίας Δρ. Δέσποινας Καλογεράκη, ἡ ὁποία ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ἐκκλησία χωρὶς Ἱεραποστολή, εἶναι Ἐκκλησία χωρὶς ἀποστολή», κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας προεβλήθη ψηφιακὸ ὑλικὸ ἀπὸ τὸ ἐπιτελούμενο ἱεραποστολικὸ ἔργο στὴ Μαδαγασκάρη.



Ἡ χορωδία τοῦ Γραφείου τῆς Ἱεραποστολῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Γεωργίου Πενέτη ἀπέδωσε ᾠσματα.



Τὸ ἀκροατήριον εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάσει τὸ ἐπιτελούμενο ἱεραποστολικὸ ἔργο στὴν Ἀφρικανικὴ ἥπειρο καὶ νὰ δοξολογήσει τὸ ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, πού καὶ ἐν ἡμέραις ἐσχάταις συνεχίζεται ἡ σωτηρίας ἀποκάλυψις Του καὶ οἱ ἄνθρωποι δέχονται βάπτισμα μετανοίας καὶ σωτηρίας.

**ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ - ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ
ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΘΥΜΑΤΩΝ ΘΡΑΚΙΚΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ
ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ**

Τὴν Δ' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, 18 Μαρτίου, ἐτελέσθη τρισαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἑδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ, καὶ συλλειτουργησάντων τῶν Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Στεφάνου, καὶ τοῦ Ποιμενάρχου μας κ. Παντελεήμονος. Τὸν Θεῖον λόγον ἐκήρυξε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Στέφανος, ἀναφερθεὶς σὸ Ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα, καθὼς καὶ εἰς τὴν σημασίαν τῆς σημερινῆς συνάξεως ὡς μαρτυρίας ζωῆς καὶ μνήμης ὅσων ἐθυσιάσθησαν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος.



Πρὶν τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυκος δέησις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν θυμάτων τῶν διωγμῶν τοῦ Θρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Νεοτούρκων κατὰ τὸν 20ὸν αἰῶνα, ἐν συνεχείᾳ δὲ ὁ Κλῆρος, οἱ Ἀρχοντες, ὁ πιστὸς Λαὸς καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτιστικῶν Συλλόγων καὶ Σωματείων τοῦ Νομοῦ καὶ τῆς πόλεως μετέβησαν

στὸν αὐλεῖο χώρo τοῦ Ναοῦ, ὅπου ἔλαβον χώρα τὰ ἀποκαλυπτῆρια τοῦ Μνημείου, τὸ ἐπίγραμμα τοῦ ὁποίου συνέθεσε ὁ Ἅγιος Ἑδέσσης κ. Ἰωήλ. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Τρισαγίου ὁ Μητροπολίτης μας κατέθεσε στέφανον, ἐνῶ ἅπαντες οἱ παριστάμενοι ἔψαλαν τὸν Ἑθνικὸν Ὑμνο, διενεμήθησαν δὲ καὶ ἀναμνηστικά.



Ἐμφανῶς συγκινημένος ὁ Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων, εὐχαρίστησε τοὺς Μητροπολίτες Ἑδέσσης κ. Ἰωήλ, καὶ Φιλίππων κ. Στέφανον, ποὺ ἐγκαίνιασαν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, κατόπιν δὲ τοὺς Ἀρχοντες, τὴν Στρατιωτικὴ Ἡγεσία καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Συλλόγων καὶ Σωματείων, ὥστε νὰ καθι-

ερωθεῖ κάθε Δ' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν ἡ τέλεση τοῦ μνημοσύνου τῶν καταγραφέντων θυμάτων τοῦ Θρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ, τῶν ὁποίων τὸ μνημεῖο θὰ ἀποτελεῖ σημεῖο ἀναφορᾶς καὶ ἐνθυμήσεως τῆς θυσίας,

καθὼς χρέος ὅλων εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ μνήμη ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀπόδοση τιμῆς καὶ ἡ μίμηση τοῦ θάρρους καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως τῶν πεσόντων ποὺ γεννᾷ ἡ ἐλπίδα μὲ τὴν πίστη στὸν ἀληθινὸ Θεό.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ



Τὴν Ε' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, 25 Μαρτίου 2018, στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν ἐτελέσθη ἡ πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Παντελεήμονος.



Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτελέσθη ἡ ἐπίσημη Δοξολογία Χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου μας, ἐνῶ τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Ἐπίκουρος Καθηγητὴς τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Διοικήσεως καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Δ.Π.Θ. κ. Βασίλειος Γραμματίκας. Στὴ συνέχεια, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων εὐχαρί-

στησε τοὺς τοπικοὺς Ἀρχοντες, τὰ Σώματα Ἀσφαλείας καὶ τὸν Στρατό, τοὺς νέους καὶ ὅλους ὅσοι συμμετεῖχαν στὴν διπλὴ αὐτὴ πανήγυρη. Ἀκολουθῶς ἅπαντες μετέβησαν στὸν αὐλίο χώρο τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ, ὅπου ὁ ἀνδριάντας τοῦ ἐθνεγέρτου Μητροπολίτου Μαρωνείας Κωνσταντίου, καὶ ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνη δέηση.



Ἐν συνεχείᾳ, στὸ Ἡρώων τῆς πόλεως ἐψάλη ἡ καθιερωμένη ἐπιμνημόσυνη δέηση καὶ ἔλαβε χώρα ἡ κατάθεση στεφάνων καθὼς καὶ ἡ παρέλαση τῆς μαθητιώσης νεολαίας, ἀντιπροσώπων Συλλόγων καὶ τέλος τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας.



